

॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
 संरब्धौ हि महाबाहू परस्परवधैषिणौ ॥ अन्योन्यमीक्षां चक्रते दहंता विवलोचनैः ॥ १ ॥ क्रोधरक्तेक्षणौ तीव्रौ निःश्वसंता विवोरगौ ॥ शूरावन्योन्यमासाद्य तत
 क्षतुररिंदमौ ॥ १० ॥ व्याघ्राविवसुसंरब्धौ स्नेनाविवचशोघ्नौ ॥ शरभाविवसुं क्रुद्धौ युयुधाते परस्परं ॥ ११ ॥ ततो भीमः स्मरन् क्लेशानक्षयते वनेपि च ॥ वि
 राटनगरे चैव दुःखं प्राप्तमरिंदमः ॥ १२ ॥ राष्ट्राणां स्फोटरत्नानां हरणं च तवात्मजैः ॥ सततं च परिक्षेपान् स पुत्रेण त्वया कृतान् ॥ १३ ॥ दग्धुमैच्छश्च यः कुंतीसपुत्रां
 त्वमनागसं ॥ कृष्णायाश्च परिक्षेपं स भामध्ये दुरात्मभिः ॥ १४ ॥ केशपक्षग्रहं चैव दुःशासनकृतं तथा ॥ परुषाणि च वाक्यानि कर्णेनोक्ता निभारत ॥ १५ ॥ पति
 मन्यं परीप्सु स्वनसंति पतयस्तव ॥ पतितानरके पार्थाः सर्वे षंढतिलोपमाः ॥ १६ ॥ समक्षं तव कौरव्यदूचुः कौरवास्तदा ॥ दासीभावेन कृष्णां च भो कुकामाः सु
 तास्तव ॥ १७ ॥ यच्चापितान् ब्रजतः कृष्णाजिननिवासिनः ॥ परुषाण्युक्तवान् कर्णः सभायां सन्निधौ तव ॥ १८ ॥ तृणीकृत्य यथापार्थस्तव पुत्रो वल्गह ॥ वि
 षमस्थान्समस्यो हि संरब्धो गतचेतनः ॥ १९ ॥ बाल्यास्त्वभृतिचारिघ्नः स्वानि दुःखानि चिंतयन् ॥ निरविद्यतधर्मात्मा जीवितेन वृकोदरः ॥ २० ॥ ततो विस्फार्य
 सुमहद्देमपृष्ठं दुरासदं ॥ चापं भरतशार्दूलस्य कृत्वा कर्णमभ्ययात् ॥ २१ ॥ ससायकमयैर्जालैर्भीमः कर्णरथं प्रति ॥ भानुमद्भिः शिलाधौ तैर्भानोः प्राच्छाद
 यत्प्रभां ॥ २२ ॥ ततः प्रहस्याधिरथिस्तूर्णमस्य शिलाशितैः ॥ व्यधमद्भीमसेनस्य शरजालानि पत्रिभिः ॥ २३ ॥ महारथो महाबाहुर्महाबाणैर्महाबलः ॥ विव्या
 धाधिरथिर्भीमं न वभिर्निशितैस्तदा ॥ २४ ॥ सतोत्रैरिव मातंगो वार्यमाणः पतत्रिभिः ॥ अभ्यधावदसंभ्रांतः सूतपुत्रं वृकोदरः ॥ २५ ॥ तमापतंतं वेगेन रभसं
 पांडवर्षभं ॥ कर्णः प्रत्युद्ययौ युद्धे मत्तो मत्तमिव द्विपं ॥ २६ ॥ ततः प्रभाप्य जलजं भिरीशतसमस्वनं ॥ अक्षुभ्यत बलं हर्षादुद्धृत इव सागरः ॥ २७ ॥ तदुद्धृतं बलं दृष्ट्वा
 नागाश्चरथपत्तिमत् ॥ भीमः कर्णं समासाद्य च्छादयामास सायकैः ॥ २८ ॥ अश्वानृक्षसवर्णांश्च हंसवर्णैर्हयोत्तमैः ॥ व्यामिश्रय द्रणे कर्णः पांडवं छादयच्छ
 रैः ॥ २९ ॥ ऋक्षवर्णां नृक्षान् कर्कैर्मिश्रान्मारुतरंहसः ॥ निरीक्ष्य तव पुत्राणां हाहाकृतमभूद्वलं ॥ ३० ॥ ते ह यावद्भूशोभंतमि श्रितावातरंहसः ॥ सितासितामहारा
 जयथा व्योम्नि बलाहकाः ॥ ३१ ॥ संरब्धौ क्रोधात्ताम्राक्षौ प्रेक्ष्य कर्णवृकोदरौ ॥ संत्रस्ताः समकंपंत त्वदीयानां महारथाः ॥ ३२ ॥ यमराष्ट्रोपमं घोरमासीदायोधनं
 तयोः ॥ दुर्दर्शं भरतश्चेष्टेतराजपुरं यथा ॥ ३३ ॥

॥ कर्कैः श्वेतैरश्वैः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥